מבוא למערכות לומדות (236756) מבוא למערכות חורף תשע"ה

מבחן סוף סמסטר – מועד א'

מרצה: ניר אילון

מתרגל: יובל דגן

הנחיות

- .1. במבחן זה 28 עמודים כולל עמוד זה.
- .2 משך המבחן שלוש שעות (180 דקות).
 - .3 כל חומר עזר אסור לשימוש.
- 4. ניתן לרשום בעפרון או בעט בצבעים כחול או שחור.
- 5. כל התשובות יכתבו על טופס הבחינה, ויש להחזירו בתום הבחינה
 - .6. יש לענות על כל השאלות.
 - 7. יש לענות אך ורק בתוך משבצות התשובה.
- 8. אין חובה למלא את כל משבצת התשובה לעיתים היא תהייה גדולה רק בהרבה מהנדרש.
- 9. יש להקיף או לסמן את האפשרות הנכונה, ולא לבצע סימון כלשהוא על אפשרויות לא נכונות.
 - .10 אנא כתבו בכתב יד ברור וקריא. תשובה בכתב יד שאינו קריא לא תיבדק.
 - . נוספים או פרטים צורך בהסברים או פרטים נוספים. 11. נא לכתוב רק את מה שהתבקשתם—אין

פינת האנגלית הטובה:					
Feature	תכונה				
Label	תיוג				
More is less!	כל המוסיף גורע!				

.12 לא לתלוש עמודים מטופס הבחינה.

בהצלחה!

דף נוסחאות

$$\binom{n}{k} \le n^k$$
 .1

$$.L_{\mathcal{D}}^{01}$$
 = true error = 2. שגיאת הכללה

$$e \approx 2.72$$
 .3

. תהא \mathcal{H} מחלקת היפוטזות של בעיית למידה כלשהי, ו- S קבוצת אימון שנבחרת באקראי. נסמן

$$\hat{h} = argmin_{h \in \mathcal{H}} L_D^{01}(h)$$

$$h^* = argmin_{h \in \mathcal{H}} L_S^{01}(h)$$

אזי, לכל $\delta>0$: בהסתברות של לפחות $\delta>0$ מתקיים:

$$L_D^{01}(\hat{h}) \le L_D^{01}(h^*) + O\left(\sqrt{\frac{VCDIM(\mathcal{H}) + \frac{1}{\log(\delta)}}{|S|}}\right)$$

בכל אחד מהסעיפים הבאים עליכם לסמן "נכון" או "לא נכון". במקומות המיועדים, השיבו **בקצרה** על השאלות המילוליות. שימו לב: ישנן תשובות נכון/לא נכון שדורשות הסבר מילולי, וכאלה שאינן דורשות הסבר כזה.

1. ידוע שקיים אלגוריתם הפותר ERM מעל מסווגים לינאריים ביחס לשגיאת 0/1 בזמן פולינומיאלי במימד ובמספר הדוגמאות.
בכון
שם האלגוריתם:
NP-Complete לא נכון – נאמר בהרצאה שזה ⊠
2. שגיאת ה- hinge מהווה חסם עליון על שגיאת ה- 0/1.
נכון ⊠ ה לא נכון □
3. השגיאה הריבועית מהווה חסם עליון על שגיאת ה- 0/1.
בכון 🗵
הוכחה קצרה:
Denote $z = \langle w, x \rangle$. The squared loss is defined by $(z - y)^2$.
If sign(z)=y, then the 01-loss is 0 and the squared loss is nonnegative. If sign(z) ≠ y, then z - y ≥ 1, thus the squared loss is at least 1. And the 01-loss is 1
לא נכון □
דוגמא נגדית:

. וכן K_2 פונקצית גרעין, אז הפונקציה $K_1+K_2/3$ היא פונקציית גרעין (Kernel) היא פונקצית גרעין I	ζ_1 אם .4
ַכון	<u> </u>
נימוק:	
Remember that a function is a kernel if and only if it is a dot product of feature maps, i.e. $K(\phi(x), \phi(x'))$ for some ϕ .	(x,x')=
Denote by ϕ_1 , ϕ_2 the feature maps corresponding to K_1 , K_2 . The feature map $\phi_3(x) = (\phi_1(x))^2$ (i.e. a concatenation) corresponds to the kernel $K_1 + K_2/3$.	$(x) \frac{\phi_2(x)}{\sqrt{3}}$
י נכון א נכון	לא 🗆
י נימוק:	
·	אופטי נכ
א נכון	⊻ ל
נימוק: פונקציית ההפסד לא קמורה במשקלות, ולא בהכרח כל מינימום מקומי שלה הוא מינימום גלובאלי. ירידת גראדיינט מתכנסת למינימום מקומי.	
. מעל וקטור מאפיינים בינאריים נותן, כפלט, מפריד לינארי (Naïve Bayes) בייז נאיבית	6. שיטת
כון – ראינו את זה בהרצאה א נכון	
דוגמא נגדית:	

7. שיטת k-nearest neighbor תמיד עובדת יותר טוב (מבחינת שגיאת הכללה) ככל ש- k יותר גדול (וכל שאר הפרמטרים נשארים קבועים).

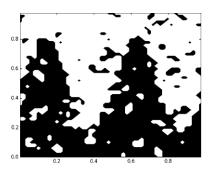
נכון 🗆

נימוק:

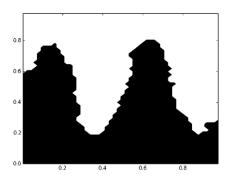
לא נכון 🗵

:דוגמא נגדית

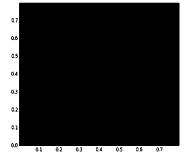
ניקח למשל את המקרה שרוב הדוגמאות מופרדות על ידי פונקציית סינוס (כלומר, מקבלות סיווג לבן אם הן מעל לגרף של סינוס, וסיווג שחור אחרת), וחלק קטן מהדוגמאות לא מקיים את התכונה הזאת (והוא מפוזר מעל לגרף של סינוס, נקבל את המסווג המוגדר כך:

ועבור k=20 נקבל את המסווג המוגדר כך:

ועבור k=1000 נקבל את המסווג המוגדר כך:

צפוי שהמסווג בעל שגיאת ההכללה המינימלית יהיה זה שעבורו k=20.

ייטת k-nearest neighbor תמיד עובדת יותר טוב (מבחינת שגיאת הכללה) ככל ש- k יקטן יותר (וכל שאר פרמטרים נשארים קבועים).	
נכון	
נימוק:	
לא נכון [	X
:דוגמא נגדית	
ראו דוגמה בסעיף הקודם.	
גדלת מחלקת ההיפותזות עבור בעיית למידה נתונה תמיד מגדילה את הסיבוכיות החישובית של CONSISTENT. נכון	
י נימוק:	
	√
ַ לא נכון	<u>X</u>
דוגמא נגדית:	
במחלקה 3-term-DNF לא ניתן לחשב את consistent ביעילות, ואילו במחלקת conjunctions שמכילה אותר אפשר (לקוח מההרצאה).	
קטנת מחלקת ההיפותזות עבור בעייה נתונה (כלומר, הוצאת היפותזות מהמחלקה) יכולה רק להקטין את גודל בוצת האימון הדרושה לצורך השגת שגיאת הכללה $arepsilon$ באמצעות אלגוריתם CONSISTENT (במיקרה ה-Realizabl	קו
ַ נכון	X
נימוק:	
נימוק קצר: הוקטנה סיבוכיות המחלקה.	
נימוק ארוך: יהא m גודל קבוצת האימון הדרוש לצורך השגת שגיאת הכללה ϵ במחלקה הגדולה. אם קבוצת האימון נלקחת באקראי מ \mathcal{X}^m , אזי בהסתברות גבוהה, כל מסווג מהמחלקה הגדולה שהוא עקבי על קבוצח	

האימון, הוא בעל שגיאת הכללה של לכל היותר ϵ (ההסתברות היא δ – 1 עבור δ כלשהיא, אולם δ לא הוגדרה בשאלה). בפרט, לאחר הוצאת איברים מהמחלקה, כל מסווג עקבי על קבוצת האימון הוא בעל שגיאת הכללה של לכל היותר ϵ (אנו במקרה ה- Realizable, וקיים לפחות מסווג אחד עקבי).

לא נכון	

:דוגמא נגדית

פונקציה $a \in \mathbb{R}$ בשאלה הנוכחית, $\mathcal{Y} = \{-1,1\}$ ו- $\mathcal{X} = \mathbb{R}$

$$h_a(x) = \begin{cases} +1, & x \ge a \\ -1, & x < a \end{cases}$$

נגדיר את המחלקה

$$\mathcal{H}^{(2)} = \left\{ h_{c_1, a_1, c_2, a_2, b}(x) = \left\{ \begin{matrix} 1, & c_1 h_{a_1}(x) + c_2 h_{a_2}(x) \geq b \\ -1, & otherwise \end{matrix} \right. : c_1, c_2, a_1, a_2, b \in \mathbb{R} \right\}$$

1. מהו $\mathcal{VCDIM}(\mathcal{H}^{(2)})$ הוכיחו את תשובתכם. C הוכיחו את תשובתכם. C בהוכחה עליכם להראות קבוצת D נקודות ולשכנע שניתן לנתץ אותה (ניתן דגשים לפתרון: נסמן את התשובה ב- C בהוכחה אין צורך למצוא את C_1, a_1, c_2, a_2, b מפורשות, אלא להסביר איך מוצאים להיעזר בסימטריות. במהלך ההוכחה אין צורך למצוא את C_1, a_1, c_2, a_2, b אותם). הסבירו מדוע לא ניתן לנתץ קבוצות בגודל C

:פתרון

.3

נראה איך לנתץ את {1,3,5}.

.--- כדי להשיג את הסיווג +++, ניקח $c_1=c_2=0, b=-1$ באופן דומה ניתן להשיג את ----

.++-,-++, ניקח להשיג את הסיווג --+, ניקח $c_1=-1, a_1=2, c_2=0, b=0$ באופן דומה ניתן להשיג את הסיווג --+, ניקח

כדי להשיג את הסיווג +-+, ניקח h_2+h_4 ניתן לאיבר $a_1=-1$, ניתן לראות שהפונקציה $a_2=4$, ניקח לאיבר 3 ערך ---, ניקו למשל $a_2=4$ (b=-1). באופן דומה מושג הסיווג -+-, ולכן קיים b כנדרש (b=-1). באופן דומה מושג הסיווג

.4 כעת, נראה שלא ניתן לנתץ קבוצות בגודל

ראשית נשים לב שהמסווגים ב- $\mathcal{H}^{(2)}$ מחלקים את הישר \mathbb{R} ל- \mathbb{R} קטעים: $(-\infty,a_1),[a_1,a_2),[a_2,\infty)$ כך שבכל קטע ניתן אותו הסיווג לכל הנקודות.

ניקח קבוצה, $\{x_1, x_2, x_3, x_4\}$ כך שבלי הגבלת הכלליות $x_1 < x_2 < x_3 < x_4$. את הסיווג +-+- לא ניתן להשיג על ידי חלוקה ניקח קבוצה, $\{x_1, x_2, x_3, x_4\}$ כך שבלי הגבלת הכלליות של הישר $\mathbb R$ ל-2 חלקים.

:. עבור $k \in \mathbb{N}$ כלשהו, נגדיר את המחלקה.

$$\mathcal{H}_{+}^{(k)} = \left\{h_{c_1,a_1,\dots,c_k,a_k,b}(x) = \begin{cases} 1, & c_1h_{a_1}(x) + \dots + c_kh_{a_k}(x) \geq b \\ -1, & otherwise \end{cases} : a_1,\dots,a_k,b \in \mathbb{R}, c_1,\dots,c_k \geq 0 \right\}$$

שימו לב שכאן $c_1, ..., c_k$ הם אי שליליים.

.(אותם הקודם תקפים אם הסעיף הקודם תקפים הוכיחו (אותם הדגשים של רסעיף אותם אוריחו אותם $\mathcal{H}_+^{(k)}$

:פתרון ראשית ניתן לנתץ את הקבוצה {1}: .- אם ניקח b=1 ו- $\forall i, c_i=0$ ו- b=1 ו- b=1 ו- b=1 וועל ידי לקיחת b=1 ו- לכל את הסיווג b=1לא ניתן לנתץ קבוצות מגודל 2: ניתן לראות שפונקציות מהצורה מהצורה בניתן עבור $c \geq 0$ הן מונוטוניות עולות. ולכן גם סכום של כמה פונקציות מהצורה הנ"ל הוא $h_{c_1,a_1,\dots,c_k,a_k,b}$ ניקח קבוצה מגודל 2, $\{x_1,x_2\}$ ובה"כ $x_1 < x_2$ מתקיים שלכל מסווג - את הסיווג + ו- x_2 יקבל את הסיווג - $c_1h_{a_1}(x_1)+\cdots+c_kh_{a_k}(x_2)\leq c_1h_{a_1}(x_2)+\cdots+c_kh_{a_k}(x_2)$ $\mathcal{H} = \{s \cdot h_a(x) : s \in \{\pm 1\}, a \in \mathbb{R}\}$ נגדיר .3 -עבור משימת סיווג כלשהי, נלקחו קבוצת אימון וקבוצת מבחן באקראי, המסומנות S_{train} . השתמשו ב עם T איטרציות ולומד חלש שבהינתן התפלגות \mathcal{D} , מחזיר את Adaboost עם T איטרציות ולומד חלש שבהינתן התפלגות איטרציות ולומד חלש היפוטזה \hat{h} , והתקיים ש- $L^{01}_{S_{test}}(\hat{h})$ גבוה מדי. הוצעו כמה הצעות לשיפור: S_{train} א. הגדלת S_{train} ב. הקטנת הגדלת T ד. הקטנת T $(\mathcal{H}^{(2)}$ -ב \mathcal{H} כלומר החלפת (כלומר $argmin_{h\in\mathcal{H}^{(2)}}L^{01}_D(h)$ ב-אילו מההצעות שהוצעו הן בעלות פוטנציאל להוריד את בצורה $L^{01}_{S_{test}}(\hat{h})$ בצורה אילו מההצעות שהוצעו הן בעלות פוטנציאל להוריד את מהמקרים הבאים? . גדול $L^{01}_{S_{test}}(\hat{h})$ -ו קטן מאוד, ו- $L^{01}_{S_{train}}(\hat{h})$.i סמנו את כל התשובות הנכונות: כאן ההכללה לא טובה. $\mathsf{T} \boxtimes$ א 🗵 ם ה ג □ ם ב . שניהם אבולים ובעלי ערך כמעט זהה $L^{01}_{Stest}(\hat{h})$ -ו $L^{01}_{Strain}(\hat{h})$ סמנו את כל התשובות הנכונות: כאן לא הצליחו למצוא מסווג עם שגיאה נמוכה על קבוצת האימון. א ⊠ ג 🗵 Τ ם ם א 🗌

.1

רת עבור פרמטר חונים $x_1,...,x_m$ משתנים מקריים בלתי תלויים מהתפלגות התפלגות וו מוגדרת עבור פרמטר $x_1,...,x_m$ מעל הערכים הטבעיים $\{0,1,2,...\}$, כאשר הסיכוי לערך $\lambda>0$

$$\frac{\lambda^x e^{-\lambda}}{x!}$$

:חשבו משערך את צעדי החישוב), (x_1,\dots,x_m ל- ל- ל- λ - MLE חשבו משערך

תשובה סופית:

$$\hat{\lambda} = \left[\frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} x_i \right]$$

חישוב:

חישוב MLE רגיל.

נתונה בעיית פרדיקציה שבה $\mathcal{X}=\{0,1,2,...\}^2$ ו- $\mathcal{Y}=\{0,1\}$. הוחלט לפתור אותה באמצעות שיטת בייז נאיבית, x[i] מתפלג x[i] מתפלג x[i] מתפלג x[i] מתפלג x[i] בהינתן ש x[i] אחרת ההנחה בשאלה זו, חשבו את ההסתברות הבאה (כפונקציה של x[i]:

$$\Pr[(x[1] = 5 \land x[2] = 3) | y = 1] = \left[\frac{\lambda_1^5 e^{-\lambda_1} \lambda_1^3 e^{-\lambda_1}}{5! \, 3!} = \frac{\lambda_1^8 e^{-2\lambda_1}}{5! \, 3!} \right]$$

ות ($x_1=(0,2),y_1=0$), ($x_2=(2,4),y_2=1$) באה (בתונה קבוצת האימון הבאה (בתונה λ_0,λ_1), ובנוסף מניחים ש-MLE איזו פרדיקציה מתאימה לx=(2,2) אם משתמשים בשיטת x=(2,2)? הראו את החישובים בפתרון.

פתרוו:

$$\lambda_1 = \frac{2+4}{2} = 3$$
 . $\lambda_0 = \frac{0+2}{2} = 1$:ראשית נשערך

וזה אם"ם $\Pr(y=1|x=(2,2))>\Pr(y=0|x=(2,2))$ ניתנת אם"ם ניתנת אם"ם $\Pr(y=1|x=(2,2)|y=1)$ $\Pr(y=1)>\Pr(x=(2,2)|y=0)$ $\Pr(y=0)$ וזה אם"ם $e^2<3^2$. וזה אם"ם $e^2<3^2$ וזה אם"ם $e^2<3^2$

. (O(1)) הערה: במהלך השאלה אין צורך להתייחס להסתברות השגיאה, δ . ניתן להחשיבה כקבוע

רופאת ילדים מעוניינת לנבא את הסיכוי להופעת אפילפסיה עד גיל 12, בהינתן התיק הרפואי של הילד/ה בגיל 4. כל תיק כזה כולל d מאפיינים בינאריים (מספרים ב- $\{0,1\}$) שהרופאה סבורה שקשורים שמחלת האפילפסיה.

באמצעות ההיפותזות לשם כך היא מחליטה על מחלקת ההיפותזות בשלב הראשון, הרופאה מנסה לבצע למידת PAC באמצעות PAC. בשלב הראשון, הרופאה מנסה לבצע למידת $\mathcal{H}_k = \{h: \{0,1\}^d \to \{0,1\}: h \text{ depends on } \leq k \text{ input coordinates} \}$ שהפלט שלהן תלוי לכל היותר ב- k משתנים. לדוגמא, הפונקציה

: \mathcal{H}_5 שייכת ל $x\mapsto x[1]\lor x[2]\lor x[7]$

$$x \mapsto (x[3] \land x[7] \land x[9] \land x[11]) \lor (x[4] \land x[1] \land x[13])$$

רישמו חסם עליון טוב ככל שתוכלו למספר הדוגמאות שלהן תיזדקק הרופאה כדי למצוא היפותזה ששגיאת ההכללה שלה לכל היותר arepsilon מעל שגיאת ההכללה האופטימלית במחלקה. יש לבטא את החסם כפונקציה של arepsilon מותר לכתוב חסם אסימפטוטי למשל (...) $O(\ldots)$.

תשובה (אין צורך להסביר):

 $\epsilon=$ -ש בכיתה ראינו שמספר הדוגמאות חסום על ידי $O(rac{\log(\mathcal{H}_k)}{\epsilon^2})$ למי שלא זכר, ניתן דף הנוסחאות ממנו נובע

ולכן
$$|\mathcal{H}_k| = {d\choose k} 2^{2^k} \le d^k 2^{2^k}$$
 . כעת, $|S| = O\left(\frac{VCDIM(\mathcal{H}_k)}{\epsilon^2}\right) = O\left(\frac{\log(\mathcal{H}_k)}{\epsilon^2}\right)$ ומכאן נובע ש- $O(\sqrt{\frac{VCDIM(\mathcal{H}_k)}{|S|}})$ התשובה:

$$O\left(\frac{k \cdot log(d) + 2^k}{\epsilon^2}\right)$$

'ע מתמחה היו מספיק דוגמאות כדי לבצע את הרעיון שבסעיף הקודם, עבור k, ε שנראו לה מתאימים. מתמחה איזו מבין שתי d/2 מאפיינים כלשהם. מתמחה ב' הציע לרופאה להחליף את k ב- k איזו מבין שתי הרצעות צפויה להוריד בצורה יותר משמעותית את כמות הדוגמאות הדרושות?

תשובה: □ מתמחה א' ⊠ מתמחה ב'	
הסבר קצר:	
נובע מהסעיף הקודם (יש לספק הסבר כלשהו).	

-3 נסמן ב- \mathcal{H}_k' את קבוצת כל הפונקציות הבינאריות שמקבלות k משתנים בינאריים, כלומר, קבוצת הפונקציות מ- \mathcal{H}_k' ל- $\{0,1\}^k$

הרופאה החליטה לא להקשיב למתמחים, ובמקום זאת ללכת בדרך דו שלבית.

- . מאפיינים feature selection שלב א': להפעיל שיטת k
 - \mathcal{H}_k' פונקציה בינארית מעל ERM שלב ב': ללמוד באמצעות ullet

לשם בחירת המאפיינים, היא השתמשה בפונקציה בשם voodoo_selector הפועלת כך:

- .S, k, magic : קלט
- היא קבוצה של בדיוק 666 דוגמאות מתויגות S \circ
 - הוא מספר המאפיינים הדרושים k \circ
- voodoo_selector המשפיע על הפלט של $\{1,2,\dots,k^3\}$ המשפיע מספרי בתחום הוא פרמטר מספרי בתחום בצורה מסתורית.
 - .(בתקווה) פלט: k אינדקסים של מאפיינים טובים \star

הרופאה כתבה קוד שמנסה את כל הערכים האפשריים של magic עזרו לה להשלים את הקוד, וענו על השאלה שמופיעה מיד אחריו.

הערה: המשיכו להניח שהרופאה שואפת לקבל שגיאת הכללה של arepsilon מעל שגיאת ההכללה של הפיתרון האופטימלי voodoo_selector - ב- \mathcal{H}_k (בהנחה ש

```
# Input: k, \varepsilon
# Output: A hypothesis
                                           . אין חובה למלא את כל המשבצות הריקות. \Theta(...) אין חובה למלא את כל המשבצות הריקות.
\begin{bmatrix} m_1 = \Theta\left(\frac{2^k}{\epsilon^2}\right) \\ m_2 = \Theta\left(\frac{\log(k)}{\epsilon^2}\right) \end{bmatrix}
m = [m_1 + m_2]
[\min_{err} = \infty]
obtain sample S = ((x_1, y_1), ..., (x_{m+666}, y_{m+666}))
for magic = 1 ... k^3:
             (f[1], ..., f[k]) = voodoo\_selector(((x_{m+1}, y_{m+1}), ..., (x_{m+666}, y_{m+666})), k, magic)
             define x_i' = (x_i[f[1]], \dots, x_i[f[k]]) for all i = 1 \dots m
             h = ERM\left(\mathcal{H}'_k, \left(\left(x'_{\begin{bmatrix} \ 1 \ \end{bmatrix}}, y_{\begin{bmatrix} \ \ 1 \ \end{bmatrix}}\right), \dots, \left(x'_{\begin{bmatrix} \ \ m_1 \ \end{bmatrix}}, y_{\begin{bmatrix} \ \ m_1 \ \end{bmatrix}}, y_{\begin{bmatrix} \ \ m_1 \ \end{bmatrix}}\right)\right)\right)
             err = L^{01} \left( h, \left( (x'_{[\ m_{1}+1\ ]}, y_{[\ m_{1}+1\ ]}), \dots, (x'_{[\ m}\ ], y_{[\ m_{]}}) \right) \right)
              [if err < min_err:]
                       min\_err = err

best\_h = h
end for
return [best_h]
```

m נא לכתוב הצדקה לאיתחול של

הערה: אין צורך לכתוב את כל הנימוק הזה במבחן.

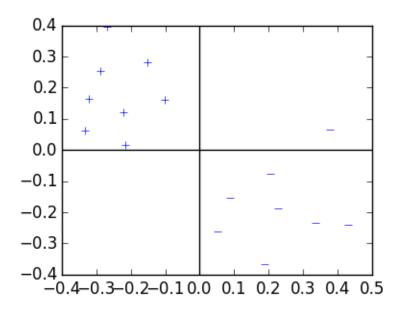
אנו מניחים ש- voodoo_selector "טוב", כלומר, באחת האיטרציות, קיים מסווג, h_1 , שהוא פונקציה של f[1],...,f[k] ובעל voodoo_selector "טוב", כלומר, באחת האיטרציות, שהוא בעל שגיאת הכללה של לכל היותר $\epsilon/3$ מעל שגיאת הכללה הקרובה לשגיאת ההכללה האופטימלית של h_k (ונניח, שהוא בעל שגיאת הפונקציות הבינאריות השגיאה האופטימלית). עבור איטרציה זו, נמצא מסווג h_1 (המוחזר מחישוב ה- ERM), מבין קבוצת הפונקציות הבינאריות במשתנים f[1],...,f[k]. נבחר את h_1 (בבחר את h_2) ו- $\epsilon/3$) ו- $\epsilon/3$.

בעזרת ה- m_2 , validation set, שנסמנו m_3 (זהו המסווג הבסוף). נרצה שיהיה בעל שגיאת m_2 , validation set, נמצא מסווג, שנסמנו m_2 , נבחר את m_2 כתלות במספר המסווגים שעליהם עושים הכללה של m_2 מעל שגיאת ההכללה של m_2 , נבחר את m_2 בוחרים מסווג מתוך קבוצה של m_2 מסווגים), וכתלות ב- m_2 (בשלב ה-validation אנו בוחרים מסווג מתוך קבוצה של m_2 מסווגים), וכתלות ב- m_2 (בשלב ה-

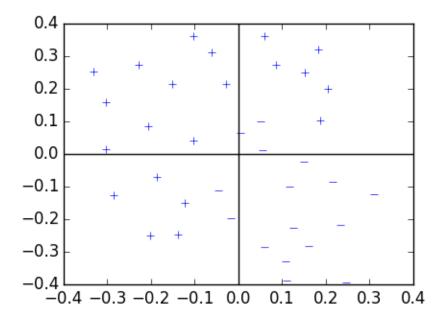
5 שאלה

 $\mathcal{X}=\mathbb{R}^2$ ליוסי היו שתי בעיות סיווג בינארי שונות, שעבור שתיהן ליוסי היו שתי בעיות, הוא אסף דוגמאות למידה באקראי.

בעייה א' עוסקת בחיזוי העדפת כריכים של סטודנטים. הדוגמאות נראות כך:

בעייה ב' עוסקת בחיזוי העדפת קורסים של סטודנטים. הדוגמאות נראות כך:

ניזכר בהגדרות הבאות:

$$L_S^{hinge}(w) = \frac{1}{|S|} \sum_{(x,y) \in S} \max\{0, 1 - \langle w, x \rangle y\}$$

$$L_{S,\lambda}^{hinge}(w) = \frac{\lambda}{2} ||w||^2 + L_S^{hinge}$$

$$L_S^{01}(w) = \frac{1}{|S|} \sum_{(x,y) \in S} \begin{cases} 1, & sign(\langle w, x \rangle) \neq y \\ 0, & otherwise \end{cases}$$

בכל אחת משתי הבעיות, יוסי חילק את הדוגמאות לשתי קבוצות שוות בגודלן: קבוצת אימון S_{train} וקבוצת מבחן בכל אחת משתי הבעיות, יוסי חילק את הדוגמאות לשתי קבוצות שוות בגודלן: קבוצת אימון $L_{S_{train},\lambda}^{hinge}$ שממזער את $w\in\mathbb{R}^2$ ניסה למצוא

רומר הוא ביצע: η ביצע, sub gradient descent, שם כך, השתמש ב-

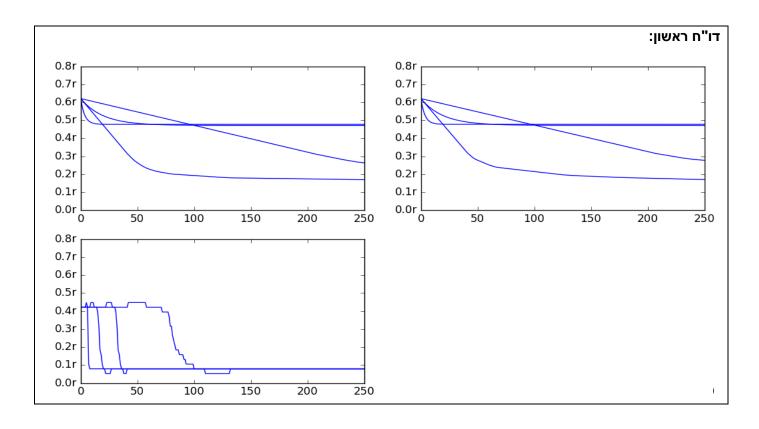
- $w^{(0)} \leftarrow random \in \mathbb{R}^2$
- for t = 1, ..., 250 $\circ w^{(t)} \leftarrow w^{(t-1)} - \eta \nabla L_{Strain, \lambda}(w^{(t-1)})$

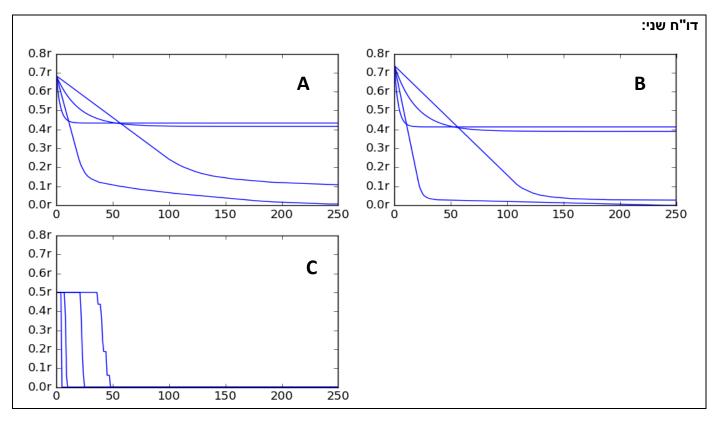
לכל אחת משתי בעיות הסיווג ביצע 4 הרצות, כך שבכל הרצה הוא השתמש בפרמטרים שונים.

הפרמטרים בהם השתמש:

- $\lambda = 0, \eta = 0.1$ •
- $\lambda = 0.5, \eta = 0.1$
 - $\lambda = 0, \eta = 0.5$ •
- $\lambda = 0.5, \eta = 0.5$ •

יוסי הדפיס שני דוחות, כאשר אחד הדוחות מתייחס לבעיית חיזוי הכריכים, והאחר לבעיית חיזוי הקורסים. לא ידוע איזה דו"ח מתייחס לאיזו בעיה (הסברים עבור הדוחות יינתנו בהמשך).

נשים לב שכל דו"ח מכיל 3 תרשימים:

- .t אחד התרשימים מחשב את $L_{S_{train}}^{hinge}(w^{(t)})$ כפונקציה של .t תרשים אחר מחשב את $L_{S_{test}}^{hinge}(w^{(t)})$ כפונקציה של .t תרשים אחר מחשב את $L_{S_{train}}^{01}(w^{(t)})$ כפונקציה של .t תרשים אחר מחשב את .t

. η -ו ווים לפרמטרים לפרמטרים וויחסים להרצות עם ערכים שונים לפרמטרים וויחסים ל λ

המספר r הנמצא בציר האנכי הוא קבוע מספרי חיובי כלשהו, הזהה בכל התרשימים

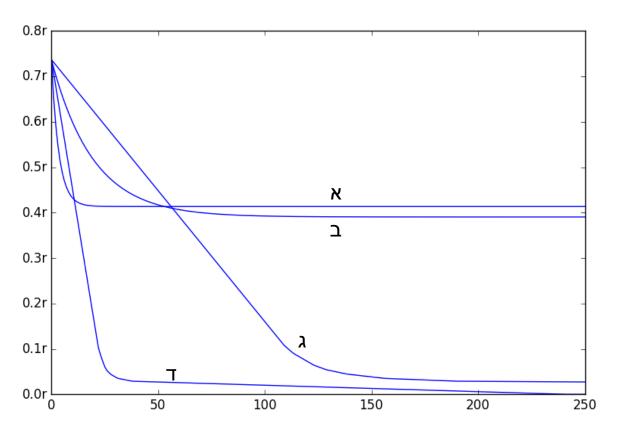
ענו על השאלות הבאות:

1. לאיזו בעיה מתייחס הדו"ח הראשון? נמקו.

בעיית הכריכים	בעיית הקורסים 🗵	
:נימוק		
בעיית הכריכים ניתנת ל	להפרדה ליניארית. ולכו שם	ת שואפות ל- 0, ואילו בעיית הקורסים לא ניתנת להפרדה.

2. נביט בדו"ח השני. התאימו בין התרשימים, לפונקציות שהם מתייחסים אליהן, ונמקו:						
מתייחס לתרשים $L_{S_{train}}^{hinge}(w^{(t)})$	□С	⊠B	□А			
מתייחס לתרשים $L_{S_{test}}^{hinge}(w^{(t)})$		\square B	$\boxtimes A$			
מתייחס לתרשים $L^{01}_{S_{train}}(w^{(t)})$	\boxtimes C	\square B	\Box A			
נימוק:						
$L_{S_{test}}^{hinge}(w^{(t)})$ לרוב גדול יותר מ $L_{S_{test}}^{hinge}$	$hinge_{S_{train}}(w^{(t)})$	שמהוור, $\it L$	ז חסם עלי			

3. נביט בדו"ח השני, בתרשים B. לשם הנוחות, עותק מוגדל שלו נמצא כאן:

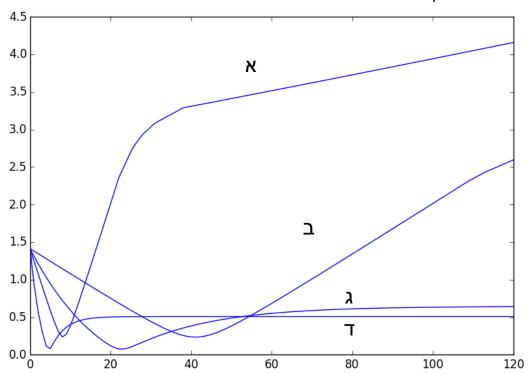

הגרפים השונים מסומנים באותיות א, ב, ג, ד. התאימו בין ערכי הפרמטרים השונים לגרפים השונים.

Τ□	ג ⊠	ם 🗆	א 🗆	$\lambda=0$, $\eta=0.1$
Т□	ג 🗆	ב 🗵	א 🗆	$\lambda = 0.5, \eta = 0.1$
Τ×	ג 🗆	ם ב	א 🗆	$\lambda = 0, \eta = 0.5$
Τ□	λ 🗆	ם ב	א 🗵	$\lambda=0.5, \eta=0.5$
תר לעומת η קטן.	מהיר יו	תחלה נ	יינוי בהו	עבור η גדול, הש

עבור $\lambda=0.5$, בסופו של דבר שגיאת ה- hinge יורדת ל- 0, מה שלא קרה עבור $\lambda=0.5$ מפני שהשוליים גדולים במקרה זה.

4. נמצא תרשים נוסף בדו"ח השני:

:הוא מתאר את הנורמה של $w^{(t)}$ כתלות ב- t . התאימו בין ערכי הפרמטרים השונים לגרפים השונים שבתרשים זה

	Т	ג □	ב 🗵	א 🗆	$\lambda = 0, \eta = 0.1$
	Τ□	λ⊠	ם 🗆	א 🗆	$\lambda=0.5, \eta=0.1$
	Τ□	ג 🗆	ם ב	א 🗵	$\lambda = 0, \eta = 0.5$
	Τ×	ג 🗆	ם ב	א 🗆	$\lambda=0.5, \eta=0.5$
	הקודם.	וסעיף ו	ה של ר	זהה לזו	עבור η , ההסבר
הרגולריזציה מונעת זאת. $\lambda=0$	עבור 5. (	י גדול, ו	שיכה ז	רמה ממ	עבור $\lambda=0$ הנוו